

10674_page_37

διάστημα των 228 ετών, δέν έχουμε καμιά πληροφορία για την πορεία και παρουσία του μετοχίου αυτού.

Το 1308 η Θεοδώρα αφιέρωσε τα κτήματά της στην Ι. Μονή Βατοπαιδίου και κάλεσε τους εκπροσώπους της Μονής να τα παραλάβουν από την ημέρα εκδόσεως του εγγράφου. Σύμφωνα με το έγγραφο αυτό, η πριγκίπισσα Θεοδώρα, φωτισμένη από το Θεό που φροντίζει για όλους τους ανθρώπους, έκρινε ωφέλιμο για τη συγχώρηση των αμαρτιών της και για μνημόσυνο προς τους γονείς της, να δωρίσει στην Ι. Μ. Βατοπαιδίου καί στους πατέρες της, με τη θέλησή της, το μονύδριο του Αγίου Γεωργίου και το κτήμα των βασιλέων γονέων της που βρισκόταν στο Καλαμίτζι με όλη τη γύρω περιοχή “ἐκ μακρῶν τῶν χρόνων ὑπάρχουσαν ἐν τῷ Σελλαριῶ”.

Η Θεοδώρα τα εκατόν πενήντα και παραπάνω, από τα τριακόσια μόδια γης, τα αφιέρωσε στον “έντιμώτατο οἰκονόμο τῆς Ξανθείας”, ενώ στην Ι. Μ. Βατοπαιδίου το κτήμα που βρισκόταν στα δουνά της Ξανθείας, “γονικὴν Πλανινὴν τοῦ Βοός τό Πηγιάδην”¹⁷.

17. Τα δύο στρέμματα είναι τέσσερα μόδια. Δηλαδή το μόδιο είναι έκταση γῆς 500 τ.μ. (μυό στρέμμα). (E. Schilbach, *Metrolgie*, σ. 66.). (Σωφρόνιος *Αγιορειτικά ανάλεκτα*, σ. 438).

Στο αφιερωτήριο έγγραφο της η Θεοδώρα έχει διπλό επώνυμο· αυτό ήταν σύνθετος στους βυζαντινούς, όπως άλλωστε συμβαίνει και σήμερα. Η Θεοδώρα ονομαζόταν Κομνηνή, γιατί όπως φαίνεται καταγόταν από τη βασιλική οικογένεια των Κομνηνών. Διατηρούσε και την επωνυμία Συναχερήνα, που πρέπει να ήταν επώνυμο του ανδρός της Συναχερήμ. Δήλωνε έτσι το σεβασμό της προς τον άνδρα της. Ίσως όμως η διατήρηση της επωνυμίας αυτής δήλωνε και την υψηλή θέση του ανδρός της στην αυτοκρατορία (Παπατοαρούχας, *Πρόσωπα και τοπωνύμια*, σ. 113) και ίσως αυτός να ένωσε τη δική του περιουσία με την περιουσία της γυναίκας του και ως αξιωματικός πεζικού να έκτισε ναό στον προστάτη του πεζικού Άγιο Γεώργιο. Η καταγωγή του Συναχερήμ πιθανολογείται ότι είχε τις ρίζες της στη μακρινή γενεά των Συναχερήμ της Ασσυρίας (704-681 π.Χ.), οι οποίοι θεωρούνταν ως οι αρχαιότεροι γνωστοί βασιλιάδες με την επωνυμία αυτή, η οποία είχε ανατολική προέλευση (Hosā, 36, 1), και ερμηνεύεται πειρασμός ξηραίνων, ή οδόντες ηκονημένοι, “ὁποῖος ἐστὶν ὁ διάβολος” (Κυρίλλου Αλεξανδρείας, *Σύλλογὴ τῶν αναγωγικῶς ερμηνειομένων ρητῶν τῆς Π. Δ., ἐκ τῆς Δ΄ Βασιλείων*, PG 77, 1269).

Είναι γνωστό ότι ο ηγεμόνας της άνω Μηδείας στις αρχές του 11ου αιώνα αυτομόλησε στους βυζαντινούς παραδίδοντας τη χώρα του στο Βασίλειο Βουλγαροκτόνο. Ο Βασίλειος τον ονόμασε στρατηγὸ τῆς Καππαδοκίας και του έδωσε πολλά κτήματα στη Σεβάστεια και αλλού. Ίσως απ’ αυτόν να προήλθαν οι επόμενοι Συναχερήμ του Βυζαντίου. Ένας ήταν ο Μιχαήλ Κομνηνός που σκοτώθηκε στη Νικόπολη το 1210 από τους στασιαστές. Ίσως αυτός να ήταν ο ίδιος ο Συναχερήμ που προσπάθησε να εμποδίσει την πρόελαση των Φράγγων από την Ξάνθεια, σύμφωνα με την πλη-

διάστημα των 228 ετών, δέν έχουμε καμιά πληροφορία για την πορεία και παρουσία του μετοχίου αυτού.

Το 1308 η Θεοδώρα αφιέρωσε τα κτήματά της στην Ι. Μονή Βατοπαιδίου και κάλεσε τους εκπροσώπους της Μονής να τα παραλάβουν από την ημέρα εκδόσεως του εγγράφου. Σύμφωνα με το έγγραφο αυτό, η πριγκίπισσα Θεοδώρα, φωτισμένη από το Θεό που φροντίζει για όλους τους ανθρώπους, έκρινε αφέλιμο για τη συγχώρηση των αμαρτιών της και για μνημόσυνο προς τους γονείς της, να δωρίσει στην Ι. Μ. Βατοπαιδίου καί στους πατέρες της, με τη θέλησή της, το μονύδριο του Αγίου Γεωργίου και το κτήμα των βασιλέων γονέων της που βρισκόταν στο Καλαμίτζι με όλη τη γύρω περιοχή "ἐκ μακρῶν τῶν χρόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Σελλαρίῳ".

Η Θεοδώρα τα εκατόν πενήντα και παραπάνω, από τα τριακόσια μόδια γης, τα αφιέρωσε στον "ἐντιμώτατο οἰκονόμο τῆς Ξανθείας", ενώ στην Ι. Μ. Βατοπαιδίου το κτήμα που βρισκόταν στα δουνά της Ξανθείας, "γονικὴν Πλανινὴν τοῦ Βοός τό Πηγάδην"¹⁷.

17. Τα δύο στρέμματα είναι τέσσερα μόδια. Δηλαδή το μόδιο είναι ἑκταση γῆς 500 τ.μ. (μυῶ στρέμμα). (E. Schilbach, *Metrologie*, σ. 66.). (Σωφρόνιος *Αγιορειτικά ἀνάλεκτα*, σ. 438).

Στο αφιερωτήριο ἔγγραφο της η Θεοδώρα ἔχει διπλό ἐπώνυμο· αὐτὸ ἦταν σὺνθετος στους βυζαντινοὺς, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει και σήμερα. Η Θεοδώρα ονομαζόταν Κομνηνή, γιατί ὅπως φαίνεται καταγόταν ἀπὸ τὴ βασιλικὴ οἰκογένεια των Κομνηνῶν. Διατηροῦσε και τὴν ἐπωνυμία Συναχερήνα, που πρέπει να ἦταν ἐπώνυμο του ἀνδρὸς της Συναχερήμ. Δῆλωνε ἔτσι τὸ σεβασμὸ της πρὸς τὸν ἄνδρα της. Ἴσως ὅμως ἡ διατήρηση τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς δῆλωνε και τὴν υψηλὴ θέση του ἀνδρὸς της στὴν αυτοκρατορία (Παλατοαρχίας, *Πρόσωπα και τοπωνύμια*, σ. 113) και ἴσως αὐτὸς να ἔνωσε τὴ δική του περιουσία με τὴν περιουσία τῆς γυναίκας του και ὡς αξιωματικὸς πεζικοῦ να ἔκτισε ναὸ στὸν προστάτη του πεζικοῦ Ἅγιο Γεώργιο. Η καταγωγή του Συναχερήμ πιθανολογεῖται ὅτι εἶχε τὴς ρίζες της στὴ μακρινὴ γενεὰ των Συναχερήμ τῆς Ἀσσυρίας (704-681 π.Χ.), οἱ οἱποῖοι θεωροῦνταν ὡς οἱ ἀρχαιότεροι γνωστοὶ βασιλιάδες με τὴν ἐπωνυμία αὐτῆ, ἡ οἱποία εἶχε ἀνατολικὴ προέλευση (Houša, 36, 1), και ἐρμηνεύεται πειρασμὸς ξηραίνων, ἢ οδόντες ἠρωνημένοι, "ὁποῖος ἐστὶν ὁ διάβολος" (Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, *Συλλογὴ των αναγωγικῶς ἐρμηνευομένων ρητῶν τῆς Π. Δ., ἐκ τῆς Δ' Βασιλείων*, PG 77, 1269).

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ο ἠγεμόνας τῆς ἄνω Μηδείας στὴς ἀρχές του 11ου αἰῶνα αὐτομόλησε στὸς βυζαντινοὺς παραδίδοντας τὴ χώρα του στὸ Βασίλειο Βουλγαροκτόνο. Ο Βασίλειος τὸν ὀνόμασε στρατηγὸ τῆς Καππαδοκίας και του ἔδωσε πολλὰ κτήματα στὴ Σεβάστεια και ἄλλοι. Ἴσως ἀπ' αὐτὸν να προήλθαν οἱ ἐπόμενοι Συναχερήμ του Βυζαντίου. Ἐνας ἦταν ο Μιχαὴλ Κομνηνὸς που σκοτώθηκε στὴ Νικόπολη τὸ 1210 ἀπὸ τοὺς στασιαστὲς. Ἴσως αὐτὸς να ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Συναχερήμ που προσάβηθε να ἐμποδίσαι τὴν προέλαση των Φράγγων ἀπὸ τὴν Ξάνθεια, σύμφωνα με τὴν πλη-